Td032_9

Ν ανάθεμα, *μάνη μ’*, που μ’ έδωσες
ζηλιάρ’ άντρα, *μάνη μ’*, που μ’ έδωσες
ζηλιάρη άντρα, *μάνη μ’*, που μ’ έδωσες
ζηλιάρ’ς ήταν, *μάνη μ’*, σκανιάρ’ς ήταν
ζηλιάρ’ς ήταν, *μάνη μ’*, σκανιάρ’ς ήταν
στο χωράφ’ πηγαίν’, *μάνη μ’*, ψωμί δεν παίρν’
στο χωράφ’ πηγαίνει, *μάνη μ’*, ψωμί δεν παίρ(ν)’
πήρα κι εγώ, *μάνη μ’*, τον πήγαινα
πήρα κι εγώ, *μάνη μ’*, τον πήγαινα
κι από μακριά, *μάνη μ’*, μ’ελόγιαζε
κι από μακριά, *μάνη μ’*, μ’ ελόγιαζε
αχ το βόδ’ ξεζεύ’, *μάνη μ’*, και μένα ζεύ’
το βόδ’ ξεζεύ’, *μάνη μ’*, και μένα ζεύ’
και ντέι και ντέι, *μάνη μ’*, με πήγαινε
και ντέι και ντέι, *μάνη μ’*, με πήγαινε.
Τράβα, *κόρη μ’*, τράβα στην αυλακιά
τράβα, *κόρη μ’*, τράβα στην αυλακιά
ώσπου να σπείρουμε, *κόρη μ’*, τα κ’κιά.
Έχω ψωμί, *άντρα μ’*, που ψένεται
και το παιδί μ’, *άντρα*, στην κούνια κλαίει
και το παιδί μ’, *άντρα*, στην κούνια κλαίει
Και το παιδί σ’, *κόρη*, μερώνεται
και το παιδί σ’, *κόρη μ’*, μερώνεται
και το ψωμί σ’, *κόρη μ’*, εψένεται.